

ПЕРШЕ ПОСЛАННЯ ПАВЛА ДО ТИМОФІЯ

Привітання

1¹⁻²Від Павла, апостола Ісуса Христа, за велінням Бога, нашого Спасителя, і Ісуса Христа, надії нашої, до Тимофія, істинного сина мого у вірі. Благодать, милість і мир тобі від Бога Отця і від Ісуса Христа, Господа нашого.

Остерігаймося неправдивого вчення

³Я хочу, щоб ти залишався в Ефесі, як я наполягав, коли йшов до Македонії, щоб ти наказав деяким людям припинити навчати неправдивих учень ⁴і не звертати уваги на вигадки і нескінченні родоводи, що приводять лише до суперечок, а не служать задуму Божому, який виконується через віру.

⁵Мета цієї настанови — любов, що йде від доброго серця, чистого сумління і щирої віри. ⁶Дехто збочив і відхилився від усього цього, віддався марнославству. ⁷Він хоче бути вчителем Закону, та не розуміє ні того, що кажуть, ані того, в чому запевняють.

⁸Зараз ми знаємо, що Закон¹ добрий, якщо користуватися ним належним чином. ⁹⁻¹⁰Треба розуміти, що Закон існує не для праведних, а для порушників і заколотників, непоштивих і грішних, нечестивих і безбожників, убивць батьків і матерів, душогубів, розпусників, мужоложців, работорговців, брехунів, лжесвідків і тих, хто чинить проти благодірного вчення, ¹¹яке підкоряється славній Добрій Звістці, що йде від благословенного Бога. Її було довірено мені.

¹Закон Йдеться про юдейський закон, що Бог дав Мойсею на горі Синай (Див. Вихід 19 і 20).

Подяка за милість Божу

¹²Я дякую Ісусу Христу, Господу нашому, Який дав мені сили, бо визнав мене вірним і призначив на служіння Собі, ¹³хоч до того я був богохульником, гонителем і зухвальцем. Але мені даровано було ласку, оскільки чинив я те в невірі й незнанні. ¹⁴Та милість Господа нашого перелилася в мене разом з вірою і любов'ю, що їх знайшов в Ісусі Христі.

¹⁵Правдиве це слово, і гідне воно повного сприйняття: Христос Ісус прийшов у цей світ, аби спасти грішників. А я найгірший зпоміж них. ¹⁶Саме з цієї причини мені було дано милість, щоб, використавши мене — найгіршого з грішників, — Христос Ісус зміг би показати Своє довготерпіння, як приклад для тих, хто пізніше повірив би у Нього на вічне життя. ¹⁷А Цареві вічному, немирущому й невидимому, єдиному Богу честь і слава на віки вічні. Амінь.

¹⁸Я довіряю цей наказ тобі, Тимофію, сину мій, згідно з пророцтвами про тебе, що були зроблені в минулому, щоб ти міг використати їх у праведному бою. ¹⁹Адже ти маєш віру і чисте сумління. Дехто зрікся цього і втратив свою віру. ²⁰Серед них Гіменей і Олександр, яких я передав сатані, щоб вони навчилися не говорити супроти Бога.

Деякі правила для чоловіків та жінок

2Насамперед я благаю, щоб прохання, молитви, клопотання й подяки були за всіх людей. ²А особливо за правителів і тих, хто має владу. Моліться за них, щоб ми мали тихе й мирне життя у повній побожності й шанобливості. ³Це є добре й приємне Богові, нашому Спасителю. ⁴Він хоче, щоб усі люди спаслися й пізнали істину.

⁵Бо існує лише один Бог і лише один посередник між Богом і людьми — Ісус

Христос, який Сам був людиною. ⁶Він віддав Самого Себе в жертву, щоб викупити всіх людей, всі їхні гріхи. Тим Він засвідчив у належний час любов Бога до людей.

⁷Мене ж було призначено проповідником і апостолом, щоб поширювати це свідчення. І я кажу правду, я не брешу! Мене також було призначено вчителем віри й істини для поган. ⁸Тож я хочу, щоб усі чоловіки повсюдно молилися. І молячись, щоб були вони відданими Богу, і нехай здійсмають руки без гніву й суперечок.

⁹Так само хочу я, щоб жінки вбиралися скромно і розумно — в те, що їм личить. Не варто робити розкішних зачісок, прикрашати себе золотом, перлами чи дорогим убранням. ¹⁰Натомість, як і личить жінкам, що присвятили себе Богові, їм слід прикрашати себе добрими вчинками. ¹¹Жінка мусить вчитися мовчки і в повній покірливості. ¹²Я не дозволяю жінці навчати або мати владу над чоловіком. Їй належить бути мовчазною.

¹³Кажу я так, бо спочатку Адама було створено, а потім уже Єву. ¹⁴І не Адама було обдурено, а жінку, що впала потім у гріх¹. ¹⁵Але жінки, які виконують свій материнський обов'язок, спасуться, коли житимуть у вірі, любові й святості, а також у стриманості.

Церковні правителі

ЗПравдиве це слово. Якщо хтось бажає стати опікуном, то він прагне виконувати добру справу. ²Але він мусить жити таким життям, щоб люди не могли йому дорікнути. Він повинен мати лише одну жінку.

³Він мусить бути стриманим, розсудливим, мати самовладання, бути порядним і гостинним. Йому слід бути доладним учителем. Йому також не можна зловживати вином або бути надто гарячковим. Йому належить бути лагідним і миролюбним.

⁴Він не може бути пожадливым до грошей. Він має добре керувати своєю родиною, мусить дбати, щоб його діти були слухняними й поважали його. ⁵(Якщо хтось не знає, як керувати своєю родиною, то як

же він зможе піклуватися про Божу церкву?)

⁶Він не може бути новонаверненим, щоб не запишатися. Інакше він зазнає такого ж осуду, як і диавол. ⁷Він також повинен користуватися повагою чужинців, щоб не зганьбитися, не впасти в немилість і не потрапити до пастки диаволової.

Диякони

⁸Так само й диякони повинні бути шанованими людьми, слову яких можна було б вірити. Вони не повинні бути охочі до вина, або такі, що прагнуть наживи нечесним шляхом.

⁹Вони повинні дотримуватися глибоких істин нашої віри, які Бог виявив нам. Сумління їхнє має бути чисте.

¹⁰Ці люди, як і опікуни, передусім мають бути випробувані. І якщо нічого не буде проти них, лиш тоді вони зможуть стати дияконами.

¹¹Так і жінки² мають бути гідними поваги. Вони не повинні бути пліткарками і базікалами. Це мають бути жінки стримані й вірні у всьому. ¹²Дияконам слід мати лише одну жінку. Вони мусять керувати добре своїми дітьми і своїм господарством. ¹³Бо ті, хто добре служить, добуде почесне місце для себе й досягне великої певності у вірі в Ісуса Христа. ¹⁴Пишу я вам про це, хоча маю надію незабаром прийти до вас, ¹⁵щоб, якщо затримаюсь, ви знали, як слід поводитися в Божому домі, який є церквою Бога живого, стовпом і основою правди.

¹⁶Безперечно, великою є таємна істина нашої віри — істина, яку Бог відкрив нам. Він явився нам в тілі людському. Духом довів Він Свою правоту. Його бачили ангели. Благовість про Нього рознеслась поміж народами. В Нього світ повірив. І Він був взятий зі славою.

Попередження про лжевчителів

4Дух ясно каже, що настануть часи, коли дехто зневіриться. Вони наслідуватимуть облудних духів і дотримуватимуться вчень, що йдуть від диавола. ²Вони наслідуватимуть лицемірів — брехунів, сумління котрих тавроване розжареним залізом.

¹Вірш 14 Демон обдурив Єву, а вона була причиною того, що Адам згрішив.

²жінки це можуть бути жінки-диякониці або дружини дияконів.

³Вони заборонять людям одружуватися й навчатимуть їх відмовлятися від деякої їжі, створеної Богом на те, щоб і віруючі, й ті, хто пізнав істину, із вдячністю споживали її. ⁴Бо все добре — створене Богом, і нічого не відкидайте, якщо воно прийняте з вдячністю. ⁵Адже все освячується словом Божим і молитвою.

Будь добрим слугою Ісуса Христа

⁶Якщо навчиш цього братів своїх, то будеш добрим слугою Ісуса Христа. Ви покажете, що зростали в істинній вірі та доброму вченні, які ти наслідував. ⁷Та уникай мирських байок старих бабів. Краще постійно вчись благочестивого служіння Богу.

⁸Тілесні ж бо вправи цінні лише в одному, а служба Богу має загальну цінність, бо вона несе благословення — як у цьому житті, так і в майбутньому. ⁹Ось правдиве слово, якого повністю слід дотримуватися. ¹⁰Ось заради чого ми тяжко трудимося й боремося. Бо ми покладемо свої надії на живого Бога, Який є Спасителем усіх людей і насамперед — віруючих.

¹¹Проповідуй і навчай цього. ¹²Нехай ніхто не зневажає тебе за твою молодість. Але будь взірцем для віруючих у слові своєму, поведінці, любові, у своїй вірі, у чистоті життя свого.

¹³Доки я не прийду, і далі читай людям Святе Письмо й заохочуй і навчай їх. ¹⁴Не нехтуй дар свій, даний тобі через пророцтва, коли старійшини поклали свої руки на тебе. ¹⁵Піклуйся про це весь час. Віддайся цьому, щоб твої успіхи були очевидними для всіх. ¹⁶Дбай про своє життя і вчення. Будь наполегливим у цьому. Бо так ти спасеш і себе, і тих, хто тебе слухає.

Про стосунки між людьми

5 Ніколи не докоряй старшому, а вмовляй його, наче батька свого. З молодими ж чоловіками поведься, наче з братами. ²Стався до старших жінок, як до матері, а до молодших — як до сестер, з цілковитою чистотою.

³Шануй вдів, які справді є вдовами. ⁴Якщо вдова має дітей чи онуків, то вони нехай насамперед навчаються побожно дбати про свою власну родину, і так вони

віддадуть належне своїм батькам. Бо то бажано Богові. ⁵Справжня вдова — самотня, про яку немає кому подбати, тільки на Бога покладає свою надію. День і ніч вона молиться, благає Бога допомогти їй.

⁶Вдова ж, яка живе в своє задоволення, насправді мертва, хоч і живе. ⁷Тож дайте людям ці настанови, щоб ніхто не мав права їм дорікнути.

⁸Якщо ж хтось не піклується про ближніх, а особливо про власну родину, той зрікається віри. Той поводиться гірше за невіруючого.

^{9–10}Вдовою можна вважати жінку, якщо їй щонайменше років шістдесят і якщо вона мала лише одного чоловіка, відома тим, що робить добро людям, виростила своїх дітей, була гостинна, обмивала ноги Божим людям, допомагала тим, хто потрапив у біду, якщо присвятила себе добрим вчинкам.

¹¹Але відмовляй в цьому молодшим вдовам, бо коли їхні тілесні бажання беруть гору над відданістю Христу, то вони знову хочуть заміж. ¹²Вони гідні осуду, бо порушили первісну обітницю. ¹³Разом із тим вони звикають до ліні і, ходячи з дому в дім, базікають про що не слід. Вони не тільки стають ледачими, а й розпускають плітки, втручаються в чужі справи.

¹⁴Тому мені хотілося б, щоб молодші вдови виходили заміж, виховували дітей, вели господарство й не давали приводу ворогам нашим для лихослів'я. ¹⁵Кажу так, бо деякі вдови збочили, пішли за сатаною.

¹⁶Якщо віруюча жінка має у своїй родині вдів, то нехай підтримує їх, щоб не обтяжувати церкву, яка повинна допомагати справжнім вдовам.

¹⁷Старійшини, що добре керують церквою, гідні подвійної шани, особливо ті, що проповідують і навчають. ¹⁸Бо в Святому Письмі сказано: «Не зав'язуй рота волів, що молотить»¹. І ще: «Кожен робітник гідний своєї платні»².

¹⁹Не приймай звинувачень проти старійшин, хіба що їх підтвердять два або три свідки.

²⁰Перед усією церквою осуджуй тих, хто вперто грішить, щоб усі інші боялися.

¹«Не зав'язуй ... молотить». Див. Повторення Закону 25:4.

²«Кожен ... платні». Див. Лук 10:7.

²¹Перед Богом, Ісусом Христом та вибраними ангелами я урочисто наказую тобі дотримуватися всього цього без упередження. Нічого не роби з пристрасті або схильності до когось. ²²Не покладай нерозважливо на жодного руки. Не розділяй чужих гріхів. Залишайся завжди чистий і бездоганний.

²³Тимофію, кинь пити лише воду. Вживай потроху й вино. Це корисно для шлунку, і ти не будеш так часто хворіти.

²⁴Гріхи одних людей очевидні, ведуть їх до засудження, але гріхи інших ще не схопили їх. ²⁵Так само й добрі вчинки — помітні, і навіть якщо їх важко розгледіти, вони не можуть бути сховані назавжди.

Раби й пани

БУсім рабам, що працюють під тяжким ярмом поганських панів, слід вважати панів своїх гідними усілякої пошани, щоб не ганьбити ім'я Боже і вчення наше. ²Ті ж раби, що мають хазяїв віруючих, не повинні зневажати їх, бо вони брати у вірі. Їм слід служити ще завзятіше, оскільки ті, хто має з того вигоду — віруючі, яких люблять. Наставляй і навчай людей чинити так.

Хибні вчення та істинні багатства

³Якщо дехто навчає інакше і не згодний з благодіями вченнями Господа нашого Ісуса Христа і з ученням про істинне служіння Богові, ⁴він — самовдоволений і нічого не розуміє. Він має хвору пристрасть до суперечок і словоблудства, від яких виникають заздрість, сварки, наклепи, лукаві підозри ⁵і постійна колотнеча поміж людьми, зіпсованими розумово й позбавленими істини. Вони вважають, що служіння Богові — це шлях до наживи.

⁶Звісно, служіння Богові — то є велике надбання, коли воно приносить задоволення.

⁷Бо ми нічого не принесли в цей світ, і то ясно, що нічого не заберемо з собою.

⁸Маючи що поїсти і в що вбратися, будемо щасливими з цього. ⁹Хто хоче збагатитися, потрапляє у пастку спокуси й безлічі безглуздя та шкідливих бажань, які штовхають людей на лихо й погибель. ¹⁰Бо любов до грошей — корінь усілякого зла. Деякі люди у своєму потягу до них відійшли від справжньої віри й завдали собі багато болю.

Про що не варто забувати

¹¹Ти ж, чоловіче Божий, уникай усього цього. Веди праведне життя і борись за служіння Богу, за віру, любов, довготерпіння й лагідність. ¹²Борись шляхетно — того вимагає наша віра. Виграй змагання за вічне життя, до якого ти покликаний і про яке засвідчив багатьом людям. ¹³Я наказую тобі перед Богом, Який дає життя всьому, і перед Ісусом Христом, Який свідчив добру істину перед Понтієм Пилатом. ¹⁴Бездоганно і чисто виконуй те, що тобі наказано, аж поки не прийде Господь наш Ісус Христос. ¹⁵Бог відкриє нам це у належний час. Він — благословенний і єдиний Господар, Цар царів і Володар володарів. ¹⁶Він єдиний має безсмертя. Він живе у світлі недосяжному. Його ніхто не бачив і не може побачити. Честь Йому і влада вічна! Амінь.

¹⁷Наказуй багатим у цьому світі, щоб не були пихатими, щоб покладали свої надії не на багатство (воно таке нестійке), а на Бога, Який щедро забезпечує нас усім для нашого задоволення. ¹⁸Наказуй їм творити добро й збагачуватися цим, бути щедрими й охоче ділитися тим, що вони мають. ¹⁹Цим вони складуть собі скарб небесний — добру основу для майбутнього, щоб одержати істинне життя.

²⁰Тимофію! Бережи те, що довірено тобі. Уникай безбожних пустих балачок та істин, що брехливо називаються «знанням». ²¹Бо дехто сповідав його і відійшов від віри.

Нехай благодать Божа буде з усіма вами.